ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)

της 25ης Απριλίου 2002 *

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-418/00 και C-419/00,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους T. van Rijn και B. Mongin, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γαλλικής Δημοκρατίας, εκπροσωπούμενης από την C. Vasak και τον G. de Bergues, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

που έχει ως αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι η Γαλλική Δημοκρατία,

— παραλείποντας να καθορίσει τις κατάλληλες λεπτομέρειες εφαρμογής όσον αφορά τη χρησιμοποίηση των ποσοστώσεων που της παραχωρήθηκαν για τις αλιευτικές περιόδους 1991 έως 1994 (C-418/00) καθώς και 1995 και 1996 (C-419/00),

— παραλείποντας να φροντίσει για την τήρηση της κοινοτικής νομοθεσίας στον τομέα της διατηρήσεως των ειδών με έλεγχο των αλιευτικών δραστηριοτήτων καθώς και με κατάλληλη επιθεώρηση των εκφορτωνόμενων αλιευμάτων και της καταγραφής τους,

— παραλείποντας να απαγορεύσει προσωρινά την αλιεία από σκάφη με γαλλική σημαία ή νηολογημένα στη γαλλική επικράτεια, ενώ με τα πραγματοποιηθέντα αλιεύματα θεωρήθηκε ότι είχε εξαντληθεί η αντίστοιχη ποσόστωση, και απαγορεύοντας, τελικώς, την αλιεία ενώ είχε ήδη σημειωθεί μεγάλη υπέρβαση της σχετικής ποσοστώσεως, όσον αφορά τόσο τις περιόδους αλιείας 1991 έως 1994 (C-418/00) όσο και 1995 και 1996 (C-419/00),

— παραλείποντας να ασκήσει ποινική ή διοικητική δίωξη κατά του πλοιάρχου ή οποιουδήποτε άλλου υπευθύνου για τις αλιευτικές δραστηριότητες που συνεχίστηκαν μετά την απαγόρευση της αλιείας, για τις περιόδους αλιείας 1991 έως 1994 (C-418/00) καθώς και 1995 και 1996 (C-419/00),

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 5, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 170/83 του Συμβουλίου, της 25ης Ιανουαρίου 1983, περί θεσπίσεως κοινοτικού καθεστώτος διατηρήσεως και διαχειρίσεως των αλιευτικών πόρων (ΕΕ L 24, σ. 1), 1 και 11, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2241/87 του Συμ-

βουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη θέσπιση ορισμένων μέτρων ελέγχου για τις αλιευτικές δραστηριότητες (ΕΕ L 207, σ. 1), 9, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3760/92 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1992, για τη θέσπιση κοινοτικού συστήματος για την αλιεία και την υδατοκαλλιέργεια (ΕΕ L 389, σ. 1), 2, 21, παράγραφοι 1 και 2, και 31 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2847/93 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1993, για τη θέσπιση συστήματος ελέγχου της κοινής αλιευτικής πολιτικής (ΕΕ L 261, σ. 1) (C-418/00), καθώς και από τα άρθρα 9, παράγραφος 2, του κανονισμού 3760/92, και 2, 21 και 31 του κανονισμού 2847/93 σε συνδυασμό με τους κανονισμούς (ΕΚ) 3362/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1994, περί καθορισμού, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των συνολικών επιτρεπομένων αλιευμάτων για το 1995, καθώς και ορισμένων όρων υπό τους οποίους είναι δυνατόν να αλιεύονται (ΕΕ L 363, σ. 1), και 3074/95 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, περί καθορισμού, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των συνολικών επιτρεπομένων αλιευμάτων για το 1996, καθώς και ορισμένων όρων υπό τους οποίους είναι δυνατόν να αλιεύονται (ΕΕ L 330, σ. 1) (C-419/00),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους P. Jann, πρόεδρο τμήματος, D. A. O. Edward (εισηγητή) και M. Wathelet, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά τη συνεδρίαση της 11ης Οκτωβρίου 2001,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δύο δικόγραφα που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 13 Νοεμβρίου 2000, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει του άρθρου 226 ΕΚ, δύο προσφυγές με τις οποίες ζητεί να διαπιστωθεί ότι η Γαλλική Δημοκρατία,

— παραλείποντας να καθορίσει τις κατάλληλες λεπτομέρειες εφαρμογής όσον αφορά τη χρησιμοποίηση των ποσοστώσεων που της παραχωρήθηκαν για τις αλιευτικές περιόδους 1991 έως 1994 (C-418/00) καθώς και 1995 και 1996 (C-419/00),

— παραλείποντας να φροντίσει για την τήρηση της κοινοτικής νομοθεσίας στον τομέα της διατηρήσεως των ειδών με έλεγχο των αλιευτικών δραστηριοτήτων καθώς και με κατάλληλη επιθεώρηση των εκφορτωνόμενων αλιευμάτων και της καταγραφής τους,

— παραλείποντας να απαγορεύσει προσωρινά την αλιεία από σκάφη με γαλλική σημαία ή νηολογημένα στη γαλλική επικράτεια, ενώ με τα πραγματοποιηθέντα αλιεύματα θεωρήθηκε ότι είχε εξαντληθεί η αντίστοιχη ποσόστωση, και απαγορεύοντας, τελικώς, την αλιεία ενώ είχε ήδη σημειωθεί μεγάλη υπέρβαση της σχετικής ποσοστώσεως, όσον αφορά τόσο τις περιόδους αλιείας 1991 έως 1994 (C-418/00) όσο και 1995 και 1996 (C-419/00),

— παραλείποντας να ασκήσει ποινική ή διοικητική δίωξη κατά του πλοιάρχου ή οποιουδήποτε άλλου υπευθύνου για τις αλιευτικές δραστηριότητες που συνεχίστηκαν μετά την απαγόρευση της αλιείας, για τις περιόδους αλιείας 1991 έως 1994 (C-418/00) καθώς και 1995 και 1996 (C-419/00),

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 5, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 170/83 του Συμβουλίου, της 25ης Ιανουαρίου 1983, περί θεσπίσεως κοινοτικού καθεστώτος διατηρήσεως και διαχειρίσεως των αλιευτικών πόρων (ΕΕ L 24, σ. 1), 1 και 11, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2241/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη θέσπιση ορισμένων μέτρων ελέγχου για τις αλιευτικές δραστηριότητες (ΕΕ L 207, σ. 1), 9, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3760/92 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1992, για τη θέσπιση κοινοτικού συστήματος για την αλιεία και την υδατοκαλλιέργεια (ΕΕ L 389, σ. 1), 2, 21, παράγραφοι 1 και 2, και 31 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2847/93 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1993, για τη θέσπιση συστήματος ελέγχου της κοινής αλιευτικής πολιτικής (ΕΕ L 261, σ. 1) (C-418/00), καθώς και από τα άρθρα 9, παράγραφος 2, του κανονισμού 3760/92, και 2, 21 και 31 του κανονισμού 2847/93 σε συνδυασμό με τους κανονισμούς (ΕΚ) 3362/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1994, περί καθορισμού, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των συνολικών επιτρεπομένων αλιευμάτων για το 1995, καθώς και ορισμένων όρων υπό τους οποίους είναι δυνατόν να αλιεύονται (ΕΕ L 363, σ. 1), και 3074/95 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, περί καθορισμού, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των συνολικών επιτρεπομένων αλιευμάτων για το 1996, καθώς και ορισμένων όρων υπό τους οποίους είναι δυνατόν να αλιεύονται (ΕΕ L 330, σ. 1) (C-419/00).

2 Με διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 18ης Ιανουαρίου 2001, αποφασίστηκε η συνεκδίκαση των υποθέσεων C-418/00 και C-419/00 προς διευκόλυνση της έγγραφης διαδικασίας και προς έκδοση κοινής αποφάσεως, σύμφωνα με το άρθρο 43 του Κανονισμού Διαδικασίας.

Κοινοτικό νομικό πλαίσιο

3 Υφίσταται ένα σύνολο κοινοτικών κανονισμών με τους οποίους καθορίζονται, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, τα συνολικά επιτρεπόμενα αλιεύματα και οι όροι υπό τους οποίους είναι δυνατό να αλιεύονται. Όταν για ένα είδος φαίνεται αναγκαίο να περιοριστεί η ποσότητα των αλιευμάτων, καθορίζεται ετησίως το σύνολο των επιτρεπόμενων αλιευμάτων, ανά απόθεμα ή ομάδα αποθεμάτων, και το διαθέσιμο για την Κοινότητα μερίδιο. Η διατιθέμενη για την Κοινότητα ποσότητα αλιευμάτων κατανέμεται μεταξύ των κρατών μελών κατά τρόπο που να εξασφαλίζει σε κάθε κράτος μέλος σχετική σταθερότητα των δραστηριοτήτων που ασκούνται ως προς κάθε απόθεμα.

4 Εξάλλου, οι ως άνω κανονισμοί προβλέπουν τη θέση σε ισχύ των αναγκαίων μέτρων για την πραγματοποίηση και την τήρηση των στόχων αυτών, όπως η επιθεώρηση των αλιευτικών σκαφών, ο έλεγχος των αλιευμάτων, η διακοπή της αλιείας και ποινικές ή διοικητικές διώξεις κατά των υπευθύνων για υπερβάσεις ποσοστώσεων.

Διατάξεις σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής για τη χρησιμοποίηση των ποσοστώσεων καθώς και την επιθεώρηση των αλιευτικών σκαφών και τον έλεγχο των αλιευμάτων

5 Το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 170/83 ορίζει τα εξής:

«Τα κράτη μέλη καθορίζουν τηρώντας τις ισχύουσες κοινοτικές διατάξεις, τις λεπτομέρειες για τη χρησιμοποίηση των ποσοστώσεων που τους έχουν παραχωρηθεί. [...]»

6 Από την 1η Ιανουαρίου 1993, ο κανονισμός αυτός αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό 3760/92, του οποίου το άρθρο 9, παράγραφος 2, επιβάλλει στα κράτη μέλη παρόμοια υποχρέωση, ορίζοντας τα εξής:

«Τα κράτη μέλη ενημερώνουν ετησίως την Επιτροπή για τα κριτήρια που θέσπισαν σχετικά με την κατανομή, καθώς και για τους λεπτομερείς κανόνες σχετικά με τη χρήση των διαθέσιμων αλιευτικών δυνατοτήτων που τους χορηγήθηκαν, σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο και την κοινή αλιευτική πολιτική.»

7 Το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού 2241/87, που αποτελεί τμήμα του τίτλου I, ο οποίος έχει τον τίτλο «Επιθεώρηση και έλεγχος των αλιευτικών σκαφών και των δραστηριοτήτων τους», ορίζει τα εξής:

«Για να εξασφαλιστεί η τήρηση κάθε ισχύουσας ρύθμισης σχετικά με τα μέτρα διατήρησης και ελέγχου, κάθε κράτος μέλος ελέγχει, στο έδαφός του και στα θαλάσσια ύδατα που υπάγονται στην κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία του, την άσκηση της αλιείας και των συναφών δραστηριοτήτων. Επιθεωρεί τα αλιευτικά σκάφη και όλες τις δραστηριότητες των οποίων η επιθεώρηση πρέπει να επιτρέπει να εξακριβώνεται η εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, και ιδίως οι δραστηριότητες εκφόρτωσης, πώλησης και εναποθήκευσης ιχθύων και καταγραφής των εκφορτώσεων και των πωλήσεων.»

8 Κατά το άρθρο 2 του κανονισμού 2241/87, που αποτελεί επίσης τμήμα του τίτλου I:

«1. Η επιθεώρηση και ο έλεγχος που αναφέρονται στο άρθρο 1 πραγματοποιούνται, από κάθε κράτος μέλος και για λογαριασμό του, από υπηρεσία επιθεώρησης που ορίζει αυτό το κράτος μέλος.

Κατά την εκτέλεση του έργου που τους ανατίθεται, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την τήρηση των διατάξεων και των μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο 1. Επιπλέον, ενεργούν έτσι ώστε να αποφεύγεται κάθε αδικαιολόγητη ανάμειξη στις κανονικές αλιευτικές δραστηριότητες. Τα κράτη μέλη φροντίζουν επίσης να μην υπάρχουν διακρίσεις κατά την επιλογή των τομέων και των σκαφών που επιθεωρούνται.

2. Τα πρόσωπα που είναι υπεύθυνα για τα αλιευτικά σκάφη που επιθεωρούνται προσφέρουν τη συνεργασία τους, διευκολύνοντας την επιθεώρηση που πραγματοποιείται σύμφωνα με την παράγραφο 1.»

9 Από την 1η Ιανουαρίου 1994, ο κανονισμός 2241/87 αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό 2847/93. Το άρθρο 2 του κανονισμού αυτού, που περιλαμβάνεται στον τίτλο I, ο οποίος φέρει τον τίτλο «Επιθεώρηση και έλεγχος των αλιευτικών σκαφών και των δραστηριοτήτων τους», ορίζει τα εξής:

«1. Για να εξασφαλιστεί η τήρηση όλων των κανόνων που ισχύουν και αφορούν τα μέτρα διατήρησης και ελέγχου, κάθε κράτος μέλος παρακολουθεί, στο έδαφός του και στα θαλάσσια ύδατα που υπάγονται στην κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία του, την αλιευτική δραστηριότητα και τις συναφείς δραστηριότητες. Τα κράτη μέλη επιθεωρούν τα αλιευτικά σκάφη και ερευνούν όλες τις δραστηριότητες, προς εξακρίβωση της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, συμπεριλαμβανομένων των δραστηριοτήτων εκφόρτωσης, πώλησης, μεταφοράς και αποθήκευσης ψαριών και καταγραφής των εκφορτώσεων και των πωλήσεων.

2. Στα αλιευτικά σκάφη που επιτρέπεται να ασκούν αλιευτικές δραστηριότητες, φέρουν τη σημαία τρίτης χώρας και πλέουν στα θαλάσσια ύδατα που υπάγονται στην κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία ενός κράτους μέλους, εφαρμόζεται σύστημα κοινοποίησης των κινήσεων και των επί του σκάφους αλιευμάτων.

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τα μέτρα που λαμβάνουν για να εξασφαλίζουν την τήρηση των διαδικασιών αυτών.

3. Κάθε κράτος μέλος παρακολουθεί, εκτός της κοινοτικής αλιευτικής ζώνης, τις δραστηριότητες των σκαφών του στις περιπτώσεις που η παρακολούθηση αυτή απαιτείται για να εξασφαλιστεί η συμμόρφωση προς τους κοινοτικούς κανόνες που ισχύουν στα ύδατα αυτά.

4. Για να εξασφαλιστεί η κατά το δυνατόν αποτελεσματικότερη και οικονομικότερη επιθεώρηση, τα κράτη μέλη συντονίζουν τις ελεγκτικές δραστηριότητές τους. Για το σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη μπορούν να καταρτίζουν κοινά προγράμματα επιθεώρησης που να τους επιτρέπουν να επιθεωρούν τα κοινοτικά αλιευτικά σκάφη στα ύδατα τα οποία αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 3. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν μέτρα που επιτρέπουν στις αρμόδιες αρχές τους και την Επιτροπή να αλληλοενημερώνονται τακτικά για την κτηθείσα πείρα.»

Διατάξεις σχετικές με τη διακοπή της αλιείας

10 Κατά το άρθρο 11, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 2241/87, που περιλαμβάνεται στον τίτλο III, ο οποίος φέρει τον τίτλο «Απαγόρευση αλιευτικών δραστηριοτήτων»:

«1. Όλα τα αλιεύματα αποθέματος ή ομάδας αποθεμάτων για τα οποία έχει καθορισθεί ποσόστωση και τα οποία αλιεύονται από αλιευτικά σκάφη που φέρουν σημαία κράτους μέλους ή είναι νηολογημένα σε κράτος μέλος υπολογίζονται ανεξάρτητα από τον τόπο εκφόρτωσης, στην ποσόστωση του κράτους μέλους αυτού για το εν λόγω απόθεμα ή ομάδα αποθεμάτων.

2. Κάθε κράτος μέλος καθορίζει την ημερομηνία κατά την οποία οι αλιεύσεις αποθέματος ή ομάδας αποθεμάτων που υπόκεινται σε ρύθμιση ποσόστωσης και οι οποίες πραγματοποιήθηκαν από αλιευτικά σκάφη που φέρουν τη σημαία του ή είναι νηολογημένα σ' αυτό θεωρούνται ότι έχουν εξαντλήσει την ποσόστωση που έχει χορηγηθεί για το εν λόγω απόθεμα ή ομάδα αποθεμάτων. Απαγορεύει από την ημερομηνία αυτή, προσωρινά, την αλιεία ιχθύων αυτού του αποθέματος ή αυτής της ομάδας αποθεμάτων από τα εν λόγω σκάφη, καθώς και τη διατήρηση επί του σκάφους, τη μεταφόρτωση και την εκφόρτωση, εφόσον οι αλιεύσεις πραγματοποιήθηκαν μετά την ημερομηνία αυτή, και καθορίζει την προθεσμία εντός της οποίας επιτρέπονται οι μεταφορτώσεις και οι εκφορτώσεις ή οι τελευταίες κοινοποιήσεις για τα αλιεύματα. Το μέτρο αυτό κοινοποιείται χωρίς καθυστέρηση στην Επιτροπή, η οποία ενημερώνει σχετικά τα υπόλοιπα κράτη μέλη.»

11 Από την 1η Ιανουαρίου 1994, το άρθρο 11, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 2241/87 αντικαταστάθηκε από το άρθρο 21, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 2847/93, που περιλαμβάνεται στον τίτλο IV, ο οποίος φέρει τον τίτλο «Ρύθμιση και διακοπή των αλιευτικών δραστηριοτήτων» και έχει το ίδιο κατ' ουσίαν περιεχόμενο.

Διατάξεις σχετικές με την άσκηση ποινικής ή διοικητικής διώξεως κατά των υπευθύνων για υπερβάσεις ποσοστώσεων

12 Το άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού 2241/87 ορίζει τα εξής:

«Εάν, στο τέλος ελέγχου ή επιθεώρησης που πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με την παράγραφο 1, οι αρμόδιες αρχές ενός κράτους μέλους διαπιστώνουν ότι δεν τηρούνται οι ισχύουσες ρυθμίσεις για τα μέτρα διατήρησης και ελέγχου, ασκούν ποινική ή διοικητική δίωξη κατά του πλοιάρχου του συγκεκριμένου σκάφους ή κάθε άλλου υπεύθυνου.»

13 Από την 1η Ιανουαρίου 1994, το άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού 2241/87 αντικαταστάθηκε από το άρθρο 31 του κανονισμού 2847/93, που περιλαμβάνεται στον τίτλο VIII, ο οποίος φέρει τον τίτλο «Μέτρα που πρέπει να λαμβάνονται όταν δεν τηρούνται οι ισχύοντες κανόνες», και ορίζει τα εξής:

«1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να λαμβάνονται τα κατάλληλα μέτρα, συμπεριλαμβανομένης της κίνησης διοικητικών ή δικαστικών διαδικασιών σύμφωνα με την εθνική τους νομοθεσία, κατά των υπευθύνων φυσικών ή νομικών προσώπων όταν αποδεικνύεται, ιδίως ύστερα από παρακολούθηση ή επιθεώρηση που διενεργούνται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, ότι δεν τηρούνται οι κανόνες της κοινής αλιευτικής πολιτικής.

2. Οι διαδικασίες που κινούνται σύμφωνα με την παράγραφο 1 πρέπει να είναι ικανές, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας, να στερήσουν όντως τους υπεύθυνους από τα οικονομικά οφέλη της παράβασης ή να παράγουν αποτελέσματα ανάλογα με τη σοβαρότητα των παραβάσεων αυτών, ούτως ώστε να αποτρέψουν πράγματι περαιτέρω παραβάσεις του ίδιου είδους.

3. Οι κυρώσεις που απορρέουν από τις διαδικασίες που αναφέρονται στην παράγραφο 2 μπορούν να περιλαμβάνουν, ανάλογα με τη σοβαρότητα της παράβασης:

— πρόστιμα,

— κατάσχεση των απαγορευμένων αλιευτικών εργαλείων και αλιευμάτων,

— συντηρητική κατάσχεση του σκάφους,

— προσωρινή ακινητοποίηση του σκάφους,

— αναστολή της άδειας,

— αφαίρεση της άδειας.

4. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν εμποδίζουν το κράτος μέλος εκφόρτωσης ή μεταφόρτωσης να διαβιβάζει την ποινική δικογραφία μιας παραβάσεως στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους νηολόγησης, εφόσον το δεύτερο συμφωνεί και υπό τον όρο ότι με τη διαβίβαση αυτή καθίσταται πιθανότερη η επίτευξη του αποτελέσματος που αναφέρει η παράγραφος 2. Κάθε τέτοια διαβίβαση κοινοποιείται από το κράτος μέλος εκφόρτωσης ή μεταφόρτωσης στην Επιτροπή.»

Τα πραγματικά περιστατικά και η προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία

14 Η Επιτροπή κίνησε δύο χωριστές διαδικασίες λόγω παραβάσεως κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας σχετικά με τις αλιευτικές περιόδους 1991 έως 1994 (C-418/00) καθώς και 1995 και 1996 (C-419/00).

Οι αλιευτικές περίοδοι 1991 έως 1994 (C-418/00)

15 Με έγγραφο της 16ης Ιανουαρίου 1996, η Επιτροπή επέστησε την προσοχή των γαλλικών αρχών στο γεγονός ότι υπήρξε υπεραλίευση όσον αφορά τα αλιευτικά

αποθέματα που διατέθηκαν στη Γαλλική Δημοκρατία για τις αλιευτικές περιόδους 1991 έως 1994. Η Επιτροπή υποστήριξε ότι οι γαλλικές αρχές παρέβησαν τις υποχρεώσεις τους ελέγχου και τις κάλεσε να προσκομίσουν τα στοιχεία σχετικά με τα αλιεύματα και τις εκφορτώσεις, με βάση τα οποία αποφάσισαν την προσωρινή διακοπή της αλιείας, καθώς και όλα τα χρήσιμα στοιχεία σχετικά με τις ενέργειες κατά των υπευθύνων για υπερβάσεις των ποσοστώσεων.

16 Με έγγραφο της 16ης Απριλίου 1996, οι γαλλικές αρχές παραδέχθηκαν ότι υπήρξε υπεραλίευση σχετικά με τα αποθέματα που ανέφερε η Επιτροπή στο έγγραφό της της 16ης Ιανουαρίου 1996. Τόνισαν επίσης ότι δεν κατέστη δυνατόν να βρεθούν οι εκθέσεις βάσει των οποίων ασκήθηκαν διώξεις κατά των υπευθύνων για υπερβάσεις ποσοστώσεων.

17 Με έγγραφο οχλήσεως της 27ης Μαρτίου 1998, με το οποίο θεώρησε ότι η Γαλλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει σχετικά με τη διαχείριση και τον έλεγχο των αλιευτικών ποσοστώσεων, ιδίως διότι δεν απαγόρευσε εγκαίρως την αλιεία, όταν τα αλιεύματα που πραγματοποιήθηκαν από σκάφη φέροντα τη γαλλική σημαία ή νηολογημένα στη γαλλική επικράτεια θεωρήθηκε ότι εξάντλησαν ορισμένες ποσοστώσεις, η Επιτροπή κάλεσε τη Γαλλική Δημοκρατία να υποβάλει τις παρατηρήσεις της. Επιπλέον, αφού επισήμανε ότι δεν έλαβε ικανοποιητικές πληροφορίες σχετικά με τις κυρώσεις που επέβαλαν οι γαλλικές αρχές, κατέληξε, με το ίδιο έγγραφο, ότι αυτές δεν κίνησαν τις διαδικασίες που επιβάλλουν τα άρθρα 2 και 31 του κανονισμού 2847/93.

18 Με την από 7 Αυγούστου 1998 απάντησή τους, οι γαλλικές αρχές αμφισβήτησαν τις παραβάσεις, ισχυριζόμενες ότι έλαβαν όλα τα κατάλληλα μέτρα αμέσως μόλις προέκυψε, από τις διαθέσιμες σχετικά με την αλιεία στατιστικές, ότι μία ποσόστωση είχε εξαντληθεί ή επέκειτο η εξάντλησή της.

19 Θεωρώντας τις εξηγήσεις αυτές μη πειστικές, η Επιτροπή απηύθυνε στη Γαλλική Δημοκρατία, με έγγραφο της 30ής Σεπτεμβρίου 1999, αιτιολογημένη γνώμη.

20 Το εν λόγω κράτος μέλος απάντησε στην αιτιολογημένη γνώμη με έγγραφο της 7ης Δεκεμβρίου 1999. Οι γαλλικές αρχές δεν αμφισβήτησαν τις υπερβάσεις των ποσοστώσεων που ανέφερε η Επιτροπή και αναγνώρισαν ότι οι τότε ισχύουσες εθνικές διατάξεις δεν τους επέτρεπαν να επιβάλουν εγκαίρως τη διακοπή της αλιείας. Εντούτοις, ισχυρίστηκαν ότι από το 1998 εφαρμόστηκε διαδικασία κατεπείγοντος προκειμένου να εκδοθούν οι αποφάσεις περί διακοπής της αλιείας εντός των προθεσμιών. Όσον αφορά την έλλειψη κυρώσεων κατά των υπευθύνων για υπερβάσεις ποσοστώσεων, οι γαλλικές αρχές εξήγησαν ότι επέλεξαν τη συλλογική διαχείριση των αλιευτικών ποσοστώσεων, η οποία συνεπαγόταν διοικητικές και οικονομικές κυρώσεις για τις οργανώσεις παραγωγών που ευθύνονταν για τις υπερβάσεις των ποσοστώσεων.

Οι αλιευτικές περίοδοι 1995 και 1996 (C-419/00)

21 Με έγγραφα της 3ης Φεβρουαρίου και της 11ης Νοεμβρίου 1997, η Επιτροπή επισήμανε στις γαλλικές αρχές ότι παρέβησαν τις υποχρεώσεις τους ελέγχου όσον αφορά τις αλιευτικές περιόδους 1995 και 1996, δεδομένου ότι υπήρξε υπέρβαση των ποσοστώσεων που διατέθηκαν στη Γαλλική Δημοκρατία για τις ως άνω αλιευτικές περιόδους και ότι δεν ελήφθησαν εγκαίρως μέτρα προσωρινής απαγορεύσεως. Τις κάλεσε επίσης να προσκομίσουν στοιχεία σχετικά με τα αλιεύματα και τις εκφορτώσεις, με βάση τα οποία αποφάσισαν την προσωρινή διακοπή της αλιείας, καθώς και όλα τα χρήσιμα στοιχεία σχετικά με τις ενέργειες κατά των υπευθύνων για υπερβάσεις ποσοστώσεων.

22 Με έγγραφα της 3ης Απριλίου 1997 και της 26ης Ιανουαρίου 1998, οι γαλλικές αρχές επισήμαναν την υπάρξη σφαλμάτων στα αριθμητικά στοιχεία που παρουσίασε η Επιτροπή. Επιπλέον, ισχυρίστηκαν ότι οι αποφάσεις περί διακοπής της αλιείας εκδόθηκαν αμέσως μόλις προέκυψε από τις διαθέσιμες στατιστικές ότι κάποια ποσόστωση είχε καλυφθεί ή υπερκαλυφθεί. Προσέθεσαν ότι δεν κατέστη δυνατόν να βρεθούν οι εκθέσεις βάσει των οποίων ασκήθηκαν διώξεις κατά των υπευθύνων για υπερβάσεις ποσοστώσεων.

23 Η Επιτροπή, θεωρώντας ότι τα εν λόγω μέτρα δεν ήταν επαρκή για να αποφευχθεί η υπεραλίευση που πραγματοποιήθηκε το 1995 και το 1996, απηύθυνε στη Γαλλική Δημοκρατία, στις 4 Μαρτίου 1999, έγγραφο οχλήσεως, με το οποίο προσκόμισε πίνακες από τους οποίους προέκυπτε υπεραλίευση από σκάφη φέροντα γαλλική σημαία ή νηολογημένα στη γαλλική επικράτεια για ένδεκα αποθέματα κατά τη διάρκεια των ετών αυτών. Επανέλαβε τις αιτιάσεις ότι οι γαλλικές αρχές παρέβησαν τις υποχρεώσεις που υπείχαν σχετικά με τη διαχείριση και τον έλεγχο των αλιευτικών ποσοστώσεων, διότι, μεταξύ άλλων, δεν απαγόρευσαν εγκαίρως την αλιεία, όταν με τα πραγματοποιηθέντα από τα ως άνω σκάφη αλιεύματα θεωρήθηκε ότι εξαντλήθηκαν ορισμένες ποσοστώσεις και δεν κίνησαν ποινικές ή διοικητικές διώξεις κατά των υπευθύνων των υπερβάσεων αυτών.

24 Με την από 27 Απριλίου 1999 απάντησή τους, οι γαλλικές αρχές αμφισβήτησαν τις παραβάσεις, ιδίως όσον αφορά την αλιεία σκουμπριού το 1996. Έλαβαν, για κάθε απόθεμα που ανέφερε η Επιτροπή, όλα τα αναγκαία μέτρα, αμέσως μόλις προέκυψε ότι κάποια ποσόστωση είχε εξαντληθεί ή επέκειτο η εξάντλησή της. Κατ' αυτές, ορισμένες υπερβάσεις οφείλονταν σε εκφορτώσεις που πραγματοποίησαν στο εξωτερικό σκάφη φέροντα γαλλική σημαία ή νηολογημένα στη γαλλική επικράτεια, ενώ άλλες απέρρεαν από την εξακολούθηση της αλιείας κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ της λήψεως της αποφάσεως περί διακοπής και της εφαρμογής της.

25 Η Επιτροπή, θεωρώντας ότι οι εξηγήσεις αυτές δεν ήταν ικανοποιητικές, απηύθυνε στη Γαλλική Δημοκρατία, στις 30 Σεπτεμβρίου 1999, αιτιολογημένη γνώμη.

26 Με την από 7 Δεκεμβρίου 1999 απάντησή τους στην ως άνω γνώμη, οι γαλλικές αρχές δεν αμφισβήτησαν τις υπερβάσεις των ποσοστώσεων που ανέφερε η Επιτροπή, με εξαίρεση το σκουμπρί. Καίτοι αναγνώρισαν ότι οι τότε ισχύουσες εθνικές διατάξεις δεν τους επέτρεπαν να επιβάλουν εγκαίρως τη διακοπή της αλιείας, ισχυρίστηκαν ότι από το 1998 εφαρμόστηκε διαδικασία κατεπείγοντος προκειμένου να εκδοθούν οι αποφάσεις περί διακοπής της αλιείας εντός των προθεσμιών. Όσον αφορά την έλλειψη κυρώσεων κατά των υπευθύνων για τις υπερβάσεις των ποσο-

στώσεων, οι γαλλικές αρχές εξήγησαν ότι επέλεξαν τη συλλογική διαχείριση των αλιευτικών ποσοστώσεων, η οποία συνεπαγόταν διοικητικές και οικονομικές κυρώσεις για τις οργανώσεις παραγωγών που ευθύνονταν για τις υπερβάσεις των ποσοστώσεων.

27 Η Επιτροπή, θεωρώντας ότι η Γαλλική Δημοκρατία δεν μερίμνησε για την τήρηση του κοινοτικού καθεστώτος διατηρήσεως και διαχειρίσεως των αλιευτικών πόρων, άσκησε τις παρούσες προσφυγές λόγω παραβάσεως.

Επί του παραδεκτού της προσφυγής

28 Με το κοινό και για τις δύο υποθέσεις υπόμνημα αντικρούσεως, η Γαλλική Κυβέρνηση διερωτάται ως προς τη βάση των προσφυγών, ισχυριζόμενη ότι παρίστανται ως σκοπούσες στην καταδίκη για λόγους αρχής, της Γαλλικής Δημοκρατίας, παρά τις συνεχείς προσπάθειες που αυτή κατέβαλε.

29 Η Γαλλική Κυβέρνηση προέβαλε την ίδια ένσταση, στο πλαίσιο προσφυγής λόγω παραβάσεως σχετικά με τις αλιευτικές περιόδους 1988 και 1990. Η ένσταση αυτή απορρίφθηκε από το Δικαστήριο με την απόφαση της 1ης Φεβρουαρίου 2001, C-333/99, Επιτροπή κατά Γαλλίας (Συλλογή 2001, σ. I-1025, σκέψεις 23 έως 25). Ειδικότερα, επιβάλλεται η υπόμνηση ότι, κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων της που απορρέουν από τα άρθρα 211 ΕΚ και 226 ΕΚ, η Επιτροπή δεν οφείλει να αποδείξει την ύπαρξη εννόμου συμφέροντος προς άσκηση της προσφυγής, διότι έχει, προς το γενικό κοινοτικό συμφέρον, αυτεπαγγέλτως ως αποστολή να μεριμνά για την ορθή εφαρμογή των διατάξεων της Συνθήκης από τα κράτη μέλη και να επιδιώκει την αναγνώριση ενδεχόμενων παραβάσεων των υποχρεώσεων που απορρέουν από τη Συνθήκη, προκειμένου να τίθεται τέρμα στις παραβάσεις αυτές (βλ. αποφάσεις της 4ης Απριλίου 1974, 167/73, Επιτροπή κατά Γαλλίας, Συλλογή τόμος 1974, σ. 179, σκέψη 15, της 11ης Αυγούστου 1995, C-431/92, Επιτροπή κατά Γερμανίας, Συλλογή 1995, σ. I-2189, σκέψη 21, της 9ης Νοεμβρίου 1999, C-365/97, Επιτροπή κατά Ιταλίας, Συλλογή 1999, σ. I-7773, σκέψη 59, και της 1ης Φεβρουαρίου 2001, προπαρατεθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Γαλλίας, σκέψη 23).

30 Συνεπώς, οι προσφυγές είναι παραδεκτές.

Επί της ουσίας

31 Η Επιτροπή διατύπωσε κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας τις ακόλουθες τέσσερις αιτιάσεις:

— την έλλειψη κατάλληλων λεπτομερειών εφαρμογής όσον αφορά τη χρησιμοποίηση των ποσοστώσεων, κατά παράβαση των άρθρων 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 170/83 (C-418/00) και 9, παράγραφος 2, του κανονισμού 3760/92 (C-418/00 και C-419/00),

— την παράλειψη επιθεωρήσεως του αλιευτικού στόλου και ελέγχου των αλιευμάτων, κατά παράβαση των άρθρων 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 170/83 (C-418/00), 1, παράγραφος 1, του κανονισμού 2241/87 (C-418/00), 9, παράγραφος 2, του κανονισμού 3760/92 (C-418/00 και C-419/00) και 2 του κανονισμού 2847/93 (C-418/00 και C-419/00),

— την καθυστερημένη διακοπή της αλιείας, κατά παράβαση του άρθρου 11, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 2241/87 (C-418/00) και, από την 1η Ιανουαρίου 1994, του άρθρου 21, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 2847/93 (C-418/00 και C-419/00),

— την έλλειψη ποινικών ή διοικητικών διώξεων, κατά παράβαση του άρθρου 1, παράγραφος 2, του κανονισμού 2241/87 (C-418/00) και, από την 1η Ιανουαρίου 1994, του άρθρου 31 του κανονισμού 2847/93 (C-418/00 και C-419/00).

32 Οι δύο πρώτες αιτιάσεις πρέπει να εξετασθούν μαζί.

Επιχειρήματα των διαδίκων

Επί του καθορισμού των κατάλληλων λεπτομερειών εφαρμογής όσον αφορά τη χρησιμοποίηση των ποσοστώσεων καθώς και επί της παραλείψεως επιθεωρήσεως του αλιευτικού στόλου και ελέγχου των αλιευμάτων

33 Πρώτον, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι οι γαλλικές αρχές δεν καθόρισαν λεπτομέρειες εφαρμογής για τη χρησιμοποίηση των ποσοστώσεων κατάλληλες και αποτελεσματικές για τη διαχείρηση των ποσοστώσεων διαφόρων ειδών αλιείας. Κατ' αυτήν, οι ειδικές λεπτομέρειες εφαρμογής θα ήσαν εξαιρετικά χρήσιμες για τη διαχείριση των ποσοστώσεων κατά τη διάρκεια του τελευταίου μήνα των ετών 1991 έως 1996, διότι θα είχαν επιτρέψει την εξειδίκευση και την ενίσχυση του ελέγχου του ρυθμού χρησιμοποιήσεως των ποσοστώσεων, πράγμα που θα διευκόλυνε την έγκαιρη απαγόρευση της αλιείας.

34 Δεύτερον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η Γαλλική Κυβέρνηση δεν έλεγξε επαρκώς την άσκηση των αλιευτικών δραστηριοτήτων και δεν εξακρίβωσε καταλλήλως τις εκφορτώσεις και την καταγραφή των αλιευμάτων. Θεωρεί ότι, αν είχαν πραγματοποιηθεί αποτελεσματικές επιθεωρήσεις, θα είχαν ληφθεί εγκαίρως μέτρα διακοπής της αλιείας και θα είχαν τηρηθεί οι ποσοστώσεις αλιείας.

35 Ειδικότερα, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι οι υπερβάσεις των ποσοστώσεων που εμφαίνονται στους συνημμένους στα από 27 Μαρτίου 1998 και 4 Μαρτίου 1999 έγγραφα οχλήσεως πίνακες αποδεικνύουν ότι οι γαλλικές αρχές δεν έλαβαν εγκαίρως τα μέτρα ελέγχου που απαιτούνταν προκειμένου να αποφευχθούν οι υπερβάσεις αυτές.

36 Καίτοι η Γαλλική Κυβέρνηση αναγνωρίζει, σε μεγάλο βαθμό, ότι έγιναν οι υπερβάσεις των ποσοστώσεων που αναφέρει η Επιτροπή, τονίζει ότι, παρά τη βελτίωση της διαχειρίσεώς της των ποσοστώσεων, εξακολουθούσε να υπάρχει πρόβλημα σχετικά με τα αλιεύματα που εκφορτώνονταν στο εξωτερικό από σκάφη φέροντα τη γαλλική σημαία ή νηλογημένα στη γαλλική επικράτεια. Οι γαλλικές αρχές πληροφορήθηκαν καθυστερημένα την ύπαρξη των εν λόγω αλιευμάτων και η καθυστέρηση αυτή προκάλεσε τις υπερβάσεις των ποσοστώσεων. Η Γαλλική Κυβέρνηση ισχυρίζεται, εντούτοις, ότι, από το 1997, το πρόβλημα αυτό επιλύθηκε και ότι, το 1998, δεν υπήρξε υπέρβαση.

37 Όσον αφορά ειδικότερα την αλιευτική περίοδο 1996, η Γαλλική Κυβέρνηση αμφισβητεί τις υπερβάσεις που αναφέρει η Επιτροπή σχετικά με το σκουμπρί. Συναφώς, αναφέρεται στους εισαχθέντες με τον κανονισμό 3074/95 μηχανισμούς μεταφοράς των αλιευμάτων σκουμπριού μεταξύ των αποθεμάτων Ανατολής και Δύσεως. Κατ' ουσίαν, ένα τμήμα των συνολικών επιτρεπομένων αλιευμάτων του αποθέματος της Δύσεως, αντιπροσωπεύον 65 000 τόνους σκουμπριού και αντιστοιχούν στις ζώνες CIEM V b (CE), VI, VII, VIII a, b, d, e, XII καθώς και XIV, μπορούσε να αλιευθεί κατά το τελευταίο τρίμηνο του έτους στις ζώνες CIEM II a (CE), III a, III b, c, d και IV, που καλύπτουν το απόθεμα της Ανατολής.

38 Οι μηχανισμοί αυτοί επιτρέπουν στα φέροντα γαλλική σημαία ή νηολογημένα στη γαλλική επικράτεια πλοία να αλιεύσουν στη Βόρεια Θάλασσα 2 770 κατ' ανώτατο όριο τόνους σκουμπριού, που προστίθενται στην εθνική ποσόστωση των 1 270 τόνων που διατέθηκαν για το απόθεμα Ανατολής. Επομένως, η διαφορά μεταξύ της αλιευθείσας από τα εν λόγω σκάφη ποσότητας και της ποσοστώσεως αυτής πρέπει να υπολογιστεί στο περιθώριο αυτό των 2 770 τόνων και, επομένως, δεν συνιστά υπέρβαση.

39 Επιπλέον, η Γαλλική Κυβέρνηση αμφισβητεί την υπεραλίευση ρέγγας στις ζώνες Vb, Via N και Vib το 1996. Αντικρούοντας το επιχείρημα της Επιτροπής, ότι αυτή στηρίχθηκε στα αριθμητικά στοιχεία που κοινοποίησαν οι γαλλικές αρχές κατ' εφαρμογή του άρθρου 15, παράγραφος 1, του κανονισμού 2847/93, ισχυρίζεται ότι τα

αριθμητικά στοιχεία που αναφέρει η Επιτροπή είναι εσφαλμένα και δεν αντιστοιχούν στην ποσότητα που δήλωσαν τα οικεία σκάφη.

Επί της καθυστερημένης διακοπής της αλιείας

40 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, μεταξύ του 1991 και του 1996, οι αποφάσεις περί απαγορεύσεως της αλιείας ελήφθησαν με μεγάλη καθυστέρηση από τις γαλλικές αρχές, ήτοι συχνά δύο ή τρεις μήνες μετά την ενδεδειγμένη ημερομηνία και, σε ορισμένες περιπτώσεις, δεν ελήφθησαν καθόλου.

41 Η Γαλλική Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι δεν ανέμεινε την εξάντληση των αλιευτικών ποσοστώσεων προτού αποφασίσει τη διακοπή της αλιείας. Πράγματι, οι αποφάσεις αυτές ελήφθησαν ενώ το γνωστό επίπεδο των αλιευμάτων ήταν κατώτερο από τις ποσοστώσεις. Εντούτοις, διευκρινίζει ότι μεταξύ της λήψεως μιας αποφάσεως περί διακοπής και της εφαρμογής της διά της δημοσιεύσεως στη *Journal officiel de la République française* μεσολαβεί διάστημα δεκαπέντε ημερών. Οι υπερβάσεις των ποσοστώσεων οφείλονται στην εξακολούθηση της αλιείας κατά το διάστημα αυτό.

Επί της ελλείψεως ποινικών ή διοικητικών διώξεων

42 Αντικρούοντας το επιχείρημα της Γαλλικής Κυβερνήσεως ότι δεν της ήταν δυνατόν να ανεύρει τις σχετικές με τις υπερβάσεις των επίμαχων ποσοστώσεων εκθέσεις και διαπιστώνουσα την έλλειψη λεπτομερών αποδείξεων σχετικά με τα τυχόν μέτρα κολασμού που ελήφθησαν κατά των οργανώσεων παραγωγών, η Επιτροπή καταλήγει ότι οι γαλλικές αρχές δεν άσκησαν τις απαιτούμενες διώξεις.

43 Η Γαλλική Κυβέρνηση διακρίνει μεταξύ των ποινικών κυρώσεων που επιβάλλονται στους αλιείς και των διοικητικών κυρώσεων που επιβάλλονται στις οργανώσεις παραγωγών.

44 Όσον αφορά τις πρώτες, η Γαλλική Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι οι μεταβολές του επιπέδου των αλιευμάτων μετά τη διακοπή της αλιείας δεν οφείλονται στην άσκηση ποινικών διώξεων, αλλά σε στατιστικές διορθώσεις σχετικές με τα αλιεύματα που πραγματοποιήθηκαν πριν από τη διακοπή.

45 Η Γαλλική Κυβέρνηση προσθέτει ότι η υπεραλίευση μπορεί να συνεπάγεται ποινική δίωξη μόνο στην περίπτωση που, αφενός, συνιστά παράβαση υπουργικής αποφάσεως περί διακοπής, η οποία αφορά ταυτόχρονα ένα είδος και μία ζώνη αλιείας και έχει δημοσιευθεί στη *Journal officiel de la République française* και, αφετέρου, έχει βεβαιωθεί από εξουσιοδοτημένο υπάλληλο, κάτι που μπορεί να γίνει συνήθως μόνο στο θαλάσσιο χώρο.

46 Όσον αφορά τις διοικητικές κυρώσεις, η Γαλλική Κυβέρνηση αναφέρεται σε ένα σύστημα με το οποίο τίθεται η συλλογική διαχείριση των εθνικών ποσοστώσεων σε οργανώσεις παραγωγών και επιβάλλονται οικονομικές κυρώσεις, προβλέποντας ότι, σε περίπτωση υπερβάσεως της χορηγηθείσας σε μια οργάνωση παραγωγών ποσοστώσεως, οι ποσότητες που αντιστοιχούν στην υπέρβαση αυτή αφαιρούνται κατά τον υπολογισμό της κλείδας κατανομής της εθνικής ποσοστώσεως μεταξύ των διαφόρων οργανώσεων για το επόμενο έτος.

47 Η Γαλλική Κυβέρνηση προσθέτει ότι καταρτίζει σχέδιο διατάγματος σχετικού με τον ενδεδειγμένο κολασμό των υπευθύνων για τις υπερβάσεις ποσοστώσεων οργανώσεων παραγωγών.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

Επί του καθορισμού των κατάλληλων λεπτομερειών εφαρμογής όσον αφορά τη χρησιμοποίηση των ποσοστώσεων καθώς και επί της παραλείψεως επιθεωρήσεως του αλιευτικού στόλου και ελέγχου των αλιευμάτων

48 Η Επιτροπή, προς στήριξη των δύο προσφυγών της, προσκόμισε τεκμηριωμένα στοιχεία αποδεικνύοντα επανειλημμένες υπεραλιεύσεις. Αυτό ισχύει, παραδείγματος χάριν, για τις υπερβάσεις των αλιευτικών ποσοστώσεων της αντσούγιας, που από 100 % περίπου κατά την αλιευτική περίοδο 1991 έφθασαν σε 50 % το 1992 και 67 % το 1994, και για τις υπερβάσεις των αλιευτικών ποσοστώσεων του μπακαλιάρου μερλάν, που από 10 % το 1992 έφθασαν σε 15 % το 1994 και σε 10 % το 1995.

49 Από το σημαντικό μέγεθος των υπερβάσεων αυτών και το ότι αυτές επαναλαμβάνονται προκύπτει ότι η υπεραλίευση δεν μπορεί παρά να είναι συνέπεια της ελλείψεως κατάλληλων λεπτομερειών εφαρμογής για τη χρησιμοποίηση των αλιευτικών ποσοστώσεων και της παραβάσεως των υποχρεώσεων ελέγχου.

50 Είναι αληθές ότι, χάρη στις προσπάθειες της Γαλλικής Κυβερνήσεως, το μέγεθος των υπερβάσεων των αλιευτικών ποσοστώσεων μειώθηκε αισθητά κατά την εξεταζόμενη περίοδο. Εντούτοις, η βελτίωση της διαχειρίσεως των ποσοστώσεων αυτών δεν μπορεί να δικαιολογήσει τις διαπιστωθείσες παραβάσεις (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση της 1ης Φεβρουαρίου 2001, Επιτροπή κατά Γαλλίας, σκέψη 36).

51 Συναφώς, δεν ασκεί επιρροή το αν η παράβαση που προσάπτεται στο κράτος μέλος είναι ηθελημένη, οφείλεται, στην αμέλειά του ή ακόμη σε τεχνικές δυσχέρειες τις οποίες το κράτος αυτό αντιμετώπισε. Κατά πάγια νομολογία, ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να επικαλείται πρακτικές δυσχέρειες προκειμένου να δικαιολογεί τη μη λήψη των ενδεικνυομένων μέτρων ελέγχου. Αντίθετα, εναπόκειται στα κράτη μέλη, που

είναι επιφορτισμένα με την εκτέλεση των κοινοτικών ρυθμίσεων στον τομέα των προϊόντων αλιείας, να υπερνικούν τις δυσχέρειες αυτές λαμβάνοντας τα κατάλληλα μέτρα (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση της 1ης Φεβρουαρίου 2001, Επιτροπή κατά Γαλλίας, σκέψεις 36 έως 44).

52 Η επιχειρηματολογία της Γαλλικής Κυβερνήσεως σχετικά με τα αλιεύματα που εκφορτώθηκαν στο εξωτερικό δεν μπορεί να γίνει δεκτή. Συγκεκριμένα, πρέπει να τονιστεί ότι το σημείο 4.2.2 του παραρτήματος IV του κανονισμού (ΕΟΚ) 2807/83 της Επιτροπής, της 22ας Σεπτεμβρίου 1983, για τον καθορισμό των ειδικών λεπτομερειών που αφορούν την καταγραφή πληροφοριών σχετικά με τα αλιεύματα των κρατών μελών (ΕΕ L 276, σ. 1), προβλέπει ότι οι πλοίαρχοι των αλιευτικών σκαφών πρέπει να αποστέλλουν στις αρμόδιες αρχές το πρωτότυπο του ημερολογίου πλοίου καθώς και το πρωτότυπο της δηλώσεως εκφορτώσεως εντός προθεσμίας 48 ωρών κατ' ανώτατο όριο, υπολογιζόμενης από το πέρας της εκφορτώσεως. Η κοινοποίηση των εν λόγω εγγράφων θα έπρεπε να είχε καταστήσει δυνατό στις γαλλικές αρχές να ενημερωθούν αμέσως για τα αλιεύματα που εκφορτώθηκαν στο εξωτερικό από τα πλοία που έφεραν γαλλική σημαία ή ήταν νηολογημένα στη γαλλική επικράτεια. Η επανάληψη των παραβάσεων φαίνεται να υποδηλώνει ότι η Γαλλική Δημοκρατία δεν εξασφάλισε την τήρηση αυτών των υποχρεώσεων ενημερώσεως.

53 Όσον αφορά τις υπερβάσεις ποσοστώσεων για το σκουμπρί κατά την αλιευτική περίοδο 1996, είναι αληθές ότι με βάση τις διατάξεις του κανονισμού 3074/95, επιτρέπεται στη Γαλλική Κυβέρνηση, για να εξασφαλιστεί η καλύτερη εκμετάλλευση των ποσοστώσεων αυτών, να μεταφέρει 2 770 τόνους σκουμπριού από τις ζώνες II a (εκτός της κοινοτικής ζώνης), V b (CE), VI, VII, VIII a, b, d, e, XII καθώς και XIV σε παρακείμενες ζώνες. Εντούτοις, οι μηχανισμοί μεταφοράς των αλιευμάτων σκουμπριού, που αφορά το παράρτημα του εν λόγω κανονισμού, περιορίζουν τη δυνατότητα μιας τέτοιας μεταφοράς αλιείας προς τα κοινοτικά ύδατα της διαιρέσεως CIEM IV a κατά την περίοδο από 1 Οκτωβρίου έως 31 Δεκεμβρίου 1996.

54 Εν προκειμένω, η Επιτροπή τόνισε ότι τον Νοέμβριο του 1996 σημειώθηκε υπέρβαση στη συνολική ποσόστωση των 1 270 τόνων για το σκουμπρί στις ζώνες II a, III a, b, c, d και IV. Η Γαλλική Κυβέρνηση δεν απέδειξε ότι οι 88 τόνοι που αντιστοιχούν στη διαφορά μεταξύ της αλιευθείσας ποσότητας και της ποσοστώσεώς της αλιεύθηκαν αποκλειστικά στη ζώνη CIEM IV a, αποκλειομένων των λοιπών ζωνών που αποτελούν αντικείμενο της παρούσας προσφυγής λόγω παραβάσεως.

55 Όσον αφορά την υπεραλίευση ρέγγας το 1996, η Επιτροπή δεν υποχρεούται να λάβει υπόψη τα νέα αριθμητικά στοιχεία που της κοινοποιήθηκαν μετά την εκπνοή της προθεσμίας που προβλέπει το άρθρο 15, παράγραφος 1, του κανονισμού 2847/93.

56 Επομένως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, κατά τις αλιευτικές περιόδους 1991 έως 1996, η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να καθορίσει τις κατάλληλες λεπτομέρειες εφαρμογής όσον αφορά τη χρησιμοποίηση των ποσοστώσεων που της διατέθηκαν και παραλείποντας να μεριμνήσει για την τήρηση της κοινοτικής νομοθεσίας στον τομέα της διατηρήσεως των ειδών με έλεγχο των αλιευτικών δραστηριοτήτων, καθώς και με κατάλληλη επιθεώρηση των εκφορτωνόμενων αλιευμάτων και της καταγραφής τους, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 170/83, 1, παράγραφος 1, του κανονισμού 2241/87, 9, παράγραφος 2, του κανονισμού 3760/92 και 2 του κανονισμού 2847/93.

Επί της καθυστερημένης διακοπής της αλιείας

57 Η τήρηση των υποχρεώσεων που υπέχουν τα κράτη μέλη με βάση το κοινοτικό καθεστώς διατηρήσεως και διαχειρίσεως των αλιευτικών πόρων επιβάλλεται προκειμένου να διασφαλισθεί η προστασία των αλιευτικών πεδίων, η διατήρηση των θαλάσσιων βιολογικών πόρων και η ισόρροπη εκμετάλλευσή τους σε διαρκή βάση και υπό κατάλληλες οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες.

58 Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι το άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού 2241/87 υποχρεώνει τα κράτη μέλη να λαμβάνουν μέτρα δεσμευτικού χαρακτήρα ώστε να απαγορεύουν προσωρινώς κάθε αλιευτική δραστηριότητα προτού ακόμη εξαντληθούν οι ποσοστώσεις (βλ. απόφαση της 7ης Δεκεμβρίου 1995, C-52/95, Επιτροπή κατά Γαλλίας, Συλλογή 1995, σ. I-4443, σκέψεις 29 και 30). Η ερμηνεία αυτή ισχύει και για το άρθρο 21, παράγραφος 2, του κανονισμού 2847/93,

το κείμενο του οποίου ταυτίζεται, κατ' ουσίαν, με αυτό του άρθρου 11, παράγραφος 2, του κανονισμού 2241/87, το οποίο αντικατέστησε.

59 Επιπλέον, κατά πάγια νομολογία, ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να επικαλεστεί διατάξεις, πρακτικές ή καταστάσεις της εσωτερικής έννομης τάξεως, προκειμένου να δικαιολογήσει τη μη τήρηση των υποχρεώσεων και προθεσμιών που απορρέουν από κανόνες του κοινοτικού δικαίου (βλ. απόφαση της 8ης Ιουνίου 1993, C-52/91, Επιτροπή κατά Κάτω Χωρών, Συλλογή 1993, σ. I-3069, σκέψη 36, και προπαρατεθείσα απόφαση της 1ης Φεβρουαρίου 2001, Επιτροπή κατά Γαλλίας, σκέψη 54).

60 Επομένως, ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να επικαλεστεί καθυστέρηση οφειλόμενη σε προθεσμία διαβιβάσεως των στοιχείων ή σε αναμονή της δημοσιεύσεως μιας αποφάσεως για να δικαιολογήσει την παράλειψη έγκαιρης λήψεως των κατάλληλων μέτρων προς απαγόρευση της αλιείας. Αντιθέτως, ένα κράτος μέλος υποχρεούται, όταν καθορίζει την ημερομηνία διακοπής της αλιείας, να λάβει υπόψη τέτοιες διοικητικές προθεσμίες.

61 Επομένως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να απαγορεύσει προσωρινά την αλιεία από σκάφη φέροντα γαλλική σημαία ή νηολογημένα στη γαλλική επικράτεια, ενώ με τα πραγματοποιηθέντα αλιεύματα θεωρήθηκε ότι είχε εξαντληθεί η αντίστοιχη ποσόστωση, και απαγορεύοντας, τελικώς, την αλιεία ενώ είχε ήδη σημειωθεί μεγάλη υπέρβαση της ποσοστώσεως, παρέβη, όσον αφορά τις περιόδους αλιείας 1991 έως 1993, τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 11, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 2241/87 και, όσον αφορά τις περιόδους αλιείας 1994 έως 1996, τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 21, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 2847/93.

Επί της ελλείψεως ποινικών ή διοικητικών κυρώσεων

62 Σε περίπτωση παραβάσεως κοινοτικής κανονιστικής ρυθμίσεως σχετικής με τη διατήρηση και τον έλεγχο της αλιείας, οι αρμόδιες αρχές κράτους μέλους υπο-

χρεούνται να ασκούν ποινική ή διοικητική δίωξη κατά των υπευθύνων, σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού 2241/87. Την ίδια υποχρέωση υπέχουν τα κράτη μέλη, από την 1η Ιανουαρίου 1994, δυνάμει του άρθρου 31, παράγραφος 1, του κανονισμού 2847/93.

63 Όσον αφορά το σχετικό με στατιστικές διορθώσεις επιχείρημα της Γαλλικής Κυβερνήσεως, αρκεί η διαπίστωση ότι ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να επικαλεστεί τη στατιστική ανεπάρκεια του συστήματός του ελέγχου για να δικαιολογήσει την παράβαση των υποχρεώσεων που υπέχει με βάση το κοινοτικό δίκαιο.

64 Όσον αφορά το επιχείρημα της Γαλλικής Κυβερνήσεως ότι, για την επιβολή ποινικής κυρώσεως είναι αναγκαίο η βεβαίωση των παραβάσεων να γίνεται στον θαλάσσιο χώρο, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι οι παραβάσεις μπορούσαν εύκολα να βεβαιωθούν κατά την εκφόρτωση των αλιευμάτων στον λιμένα ή κατά την εκφόρτωση, πώληση ή εναποθήκευση (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση της 1ης Φεβρουαρίου 2001, Επιτροπή κατά Γαλλίας, σκέψη 53).

65 Όσον αφορά τις διοικητικές κυρώσεις, τα μέτρα που ελήφθησαν κατά τις αλιευτικές περιόδους 1995 και 1996 δεν ανταποκρίνονταν στις επιταγές του άρθρου 31, παράγραφος 2, του κανονισμού 2847/93. Αντίθετα προς τους στόχους του ως άνω άρθρου, το χρησιμοποιούμενο από τις γαλλικές αρχές σύστημα που προβλέπει, για τις οργανώσεις παραγωγών που ευθύνονται για τις υπερβάσεις ποσοστώσεων απλή αναπροσαρμογή κατά το επόμενο έτος, δεν παράγει αποτέλεσμα ανάλογο προς τη σοβαρότητα της παραβάσεως. Επιπλέον, το σύστημα αυτό, μη στερώντας αμέσως από τους υπευθύνους της παραβάσεως τα οικονομικά οφέλη που άντλησαν από την παράβαση, στερείται πραγματικού αποτρεπτικού χαρακτήρα.

66 Εξάλλου, το γεγονός ότι η Γαλλική Κυβέρνηση καταρτίζει σχέδιο διατάγματος σχετικού με τον ενδεδειγμένο κολασμό των οργανώσεων παραγωγών που ευθύνονται για τις υπερβάσεις ποσοστώσεων στερείται λυσιτέλειας στο πλαίσιο των παρουσών προσφυγών. Πράγματι, κατά πάγια νομολογία, η ύπαρξη παραβάσεως πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με την κατάσταση του κράτους μέλους όπως αυτή παρουσιαζόταν κατά τη λήξη της προθεσμίας που τάχθηκε με την αιτιολογημένη γνώμη και οι μεταβολές που επέρχονται στη συνέχεια δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη από το Δικαστήριο (βλ., ιδίως, απόφαση της 15ης Μαρτίου 2001, C-147/00, Επιτροπή κατά Γαλλίας, Συλλογή 2001, σ. I-2387, σκέψη 26).

67 Επομένως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να ασκήσει ποινική ή διοικητική δίωξη κατά του πλοιάρχου ή οποιουδήποτε άλλου υπευθύνου για τις αλιευτικές δραστηριότητες που συνεχίστηκαν μετά την απαγόρευση της αλιείας, παρέβη, όσον αφορά τις περιόδους αλιείας 1991 έως 1993, τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού 2241/87 και, όσον αφορά τις περιόδους αλιείας 1994 έως 1996, τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 31 του κανονισμού 2847/93.

Επί των δικαστικών εξόδων

68 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι η Επιτροπή διατύπωσε σχετικό αίτημα και η Γαλλική Δημοκρατία ηττήθηκε, επιβάλλεται να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Κατά τις αλιευτικές περιόδους 1991 έως 1996, η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να καθορίσει τις κατάλληλες λεπτομέρειες εφαρμογής όσον αφορά τη χρησιμοποίηση των ποσοστώσεων που της παραχωρήθηκαν και παραλείποντας να φροντίσει για την τήρηση της κοινοτικής νομοθεσίας στον τομέα της διατηρήσεως των ειδών με έλεγχο των αλιευτικών δραστηριοτήτων καθώς και με κατάλληλη επιθεώρηση των εκφορτωνόμενων αλιευμάτων και της καταγραφής τους, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 5, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 170/83 του Συμβουλίου, της 25ης Ιανουαρίου 1983, περί θεσπίσεως κοινοτικού καθεστώτος διατηρήσεως και διαχειρίσεως των αλιευτικών πόρων, 1, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2241/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη θέσπιση ορισμένων μέτρων ελέγχου για τις αλιευτικές δραστηριότητες, 9, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3760/92 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1992, για τη θέσπιση κοινοτικού συστήματος για την αλιεία και την υδατοκαλλιέργεια, και 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2847/93 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1993, για τη θέσπιση συστήματος ελέγχου της κοινής αλιευτικής πολιτικής.**

Η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να απαγορεύσει προσωρινά την αλιεία από σκάφη φέροντα γαλλική σημαία ή νηολογημένα στη γαλλική

επικράτεια, ενώ με τα πραγματοποιηθέντα αλιεύματα θεωρήθηκε ότι είχε εξαντληθεί η αντίστοιχη ποσόστωση, και απαγορεύοντας, τελικώς, την αλιεία ενώ είχε ήδη σημειωθεί μεγάλη υπέρβαση της ποσοστώσεως, παρέβη, όσον αφορά τις αλιευτικές περιόδους 1991 έως 1993, τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 11, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 2241/87 και, όσον αφορά τις αλιευτικές περιόδους 1994 έως 1996, τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 21, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 2847/93.

Η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να ασκήσει ποινική ή διοικητική δίωξη κατά του πλοιάρχου ή οποιουδήποτε άλλου υπευθύνου για τις αλιευτικές δραστηριότητες που συνεχίστηκαν μετά την απαγόρευση της αλιείας, παρέβη, όσον αφορά τις περιόδους αλιείας 1991 έως 1993, τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού 2241/87 και, όσον αφορά τις περιόδους αλιείας 1994 έως 1996, τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 31 του κανονισμού 2847/93.

2) Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Jann Edward Wathelet

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 25 Απριλίου 2002.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του πέμπτου τμήματος

P. Jann